

Studium v USA

Po Petře Topolčanové jsem se stala druhým studentem OPF, který se zúčastnil studijního pobytu na University of Nebraska at Kearney (UNK). Chtěla bych touto formou v první řadě poděkovat OPF za tuto jedinečnou příležitost. Mé poděkování patří též Petře, která mi před výjezdem poskytla cenné informace o tom, jak to na univerzitě chodí. Do Nebrasky jsem odlétala už 2. ledna, takže Silvestr jsem si tento rok moc neužila... To mi ale rozhodně nevadilo, protože jsem věděla, že mě čeká možná nejzáživnější semestr za celou dobu mého studia. Ihned po příjezdu do univerzitního kampusu o nás, jako zahraniční studenty, bylo bezvadně postaráno oddělením zahraničních styků a studenty, které pro toto oddělení „dobrovolničili“ nebo pracovali. První týden probíhá pro nové zahraniční studenty orientační „školení“, v rámci kterého se vyřizují nutné formality, koná se prohlídka celého kampusu a jsou rovněž organizovány „shopping tripy“ do místního supermarketu, aby si studenti mohli nakoupit nejn nutnější vybavení pro svůj pokoj na koleji – jako třeba peřiny a povlečení. Tyto tripy jsou nutné z toho důvodu, že v Kearney neexistuje veřejná doprava a nejbližší supermarket, ve kterém seženete úplně všechno, se nachází asi 3 km daleko. To není zase taková dálka, ale jít to pěšky v - 20°C s plnými taškami není zase tak příjemná představa. Vedení UNK si bylo vědomé, že doprava je pro zahraniční studenty problémem, a tak během semestru univerzita zavedla pravidelné páteční shopping tripy, což jsme mnozí uvítali.

Jak už jsem nastínila, počasí v Nebrasce bylo tak trochu bláznivé. V lednu panovaly takové mrazy, které jsem snad ještě nezažila. Jeden den jsme měli dokonce „snow day“, takže jsme nemuseli do školy, naštěstí menza ale zůstala otevřená! Univerzita má celkem dvě menzy, které poskytují snídaně, obědy a večere formou švédských stolů a bufetů. Součástí je i nacho bar; asijský koutek, kde Vám připraví nudle, na které si můžete sami vybrat ingredience; nebo sendvič bar na způsob Subwaye.

Studium mi nepřišlo nijak náročné, snad jen časově. I když jsem si zapsala jen čtyři předměty, výuka probíhala až 3krát týdně a od některých učitelů byla požadována 100 % účast. Samozřejmě hodně záleží, jaký předmět si zapíšete. Vzhledem k tomu, že z mého oboru (hotelnictví) UNK snad kromě cizích jazyků žádné předměty nenabízela, měla jsem ve výběru absolutní volnost. A že bylo z čeho vybírat! Kdybych si zapsala jógu, foukání skla, kresbu a zumbu, asi bych měla podstatně víc volného času a daleko míň povinností... Nakonec jsem si vybrala pokročilou němčinu a španělštinu, světovou geografii a základy mluvení na veřejnosti. Musím říct, že na učitele jsem měla opravdu štěstí, a i když jsem je někdy v duchu proklínala pro velké množství domácích úkolů, dali mi spoustu rad do života.

Koncem března jsme měli jarní prázdniny, tj. celý týden volno. Nejdřív jsem si myslela, že během nich konečně dopíšu svoji bakalářskou práci, ale nakonec jsem si to rozmyslela. Bakalářka ještě chvilku počká, a do USA už se zase jen tak nepodívám. Část jarních prázdnin jsem tedy strávila v Denveru ve státě Colorado a část potom v Monterrey v Mexiku, kam jsem se rozhodla letět navštívit mou mexickou kamarádku, se kterou jsem se seznámila během mého prvního pobytu ve Spojených státech. Do Denveru jsem jela spolu s křesťanským spolkem CSF – Christian Student Fellowship a cílem naší cesty byly hlavně dobrovolnické práce v místním centru Joshua, centru pro nemajetné rodiny. Na škole jsem se v dubnu též zapojila do jednodenní dobrovolnické akce „Big Event“. Tato akce se konala po celém městě: sbíraly se odpadky, pracovalo se na zahradách, nebo se třídilo oblečení na charitu.

Od února do dubna přes Kearney migrují statisíce jeřábů kanadských a nabízí tak kousek za městem neobvyklou podívanou. Jeřábi migrují z jižních amerických států a na řece Platte v Nebrasce odpočívají a nabírají síly před svou cestou na sever - do Kanady, Aljašky a na Sibiř. A jak odletěli poslední z jeřábů, pomalu nastal čas balit a letět taky! Předtím mě ale čekal Finals Week, tj. týden, kdy probíhají všechny zkoušky. Během semestru se ale naštěstí

dá nasbírat dost bodů z průběžných testů a úkolů, takže na zkoušce už nemusí být člověk tak nervózní.

Pobyť jsem si užila a určitě bych jela znova. A co bych vzkázala těm studentům, co nad zahraničním studijním pobytem ještě váhají? V životě existují věci, nad kterými váhat vůbec nemusíte!

Kolo jsem si pronajala od UNK na celý semestr asi za 25 dolarů. V pozadí jeřáb kanadský.

Zahradnické práce v centru Joshua, Denver